

దీపావళి ససింధులు షేనీ షేనీ కథలు

“రెండు పేట్లు పెసరట్టు, రెండు పేట్లు ఉప్పా” సర్వరుకి ఆర్థ రిచ్చి కబుర లో పడ్డారు నిర్మల, నీరజ.

వాళ్ళిద్దరూ ఆ హోటల్ ప్రక్కనేవున్న కాలేజీలో బి.ఎ. అఖరు సంవత్సరం చదువుతున్నారు.

“ఆ కౌంటరులో కూర్చున్న తను చూడవే యిందాకటినుంచి మనవైపే చూస్తున్నాడు” నీరజ అంది.

“అతనా అతని హోటల్ ప్రొవైసయి టర్ కొడుకుట. మూడు రోజులనుంచి చూస్తున్నాను. అతను మనవైపే చూస్తున్నాడు. పైకి మర్యాదగా కనిపిస్తారు. అందమైన ఆడపిల్లలు కన్పించేసరికి సభ్యత మరిచిపోతారు” లోపలసంతోషంగా ఉన్నా పైకి కోపాన్ని ప్రదర్శించింది నిర్మల.

“అది వాళ్ళ తప్ప కాదే తల్లి మన నింత అందంగా పుట్టించిన ఆ దేముడి తప్ప” ఇద్దరూ పగలబడి నవ్వుకున్నారు.

“ఆ అన్నట్టు చెప్పడం మఱిచి పోయాను. వీడు మొన్ననేను ఒంటరిగా కాలేజీ నుంచి యింటికి వెడుతుంటే వెన

కాల పడి నిన్ను ప్రేమిస్తున్నానని ఏదేదో కూశాడు. నేను కోపంగా చూస్తే హడలి పోయి పారిపోయాడు. అందుకే నా వైపు అలా చూస్తున్నాడు” గర్వంగా అంది నిర్మల.

“అరె యితనే ఒక రోజు నేను షాపింగ్ కి వెళ్ళి వస్తుంటే నా వెనకాల పడి లవ్ లెటర్ అందించాడు. నేను నాలుగూ దులిపితే పారిపోయాడు” నీరజ చెప్పింది.

ఇద్దరినీ అబద్ధాలేనని యిద్దరికీ తెలుసు.

కొచ్చర్లకోట శాంతి

అతడు తన వైపు చూస్తున్నాడని నిరూపించుకోవాలని యిద్దరి ఆరాటం.

ఇద్దరికీ చాలా సంతోషంగా ఉంది. అందమైన వాడు. యింత పెద్ద హోటల్ ప్రొవైసయి టర్ కొడుకు తమవైపు అంతగా చూస్తున్నాడంటే యిద్దరికీ చాల గర్వంగా ఉంది. కాని యిద్దరికీ భాధగానూ ఉంది. అతను ఎవరిపై ఆసక్తి కొద్దీ చూస్తున్నాడో తెలియక.

సర్వరు కొంచెం లేట్ చేస్తే బాగుండు ననిపించింది యిద్దరికీ. కానీ సర్వరు కేం తెలుసు టిఫిన్ తో రెడీ అయ్యాడు.

అందుకే దోర్లు సరిగా నట్టుకోక
వెధవయి అని చెప్తే ఏంటోగా...

ధం

Prasad

భయం

ప్రతి వాడూ వచ్చి బెదిరించి

పోతున్నాడు

జీవితాన్ని చిదిమేస్తానని
జీవనాన్ని చెరిచేస్తానని
అనుభవం కలిగేటంతవరకే భయం
ఆ పైన మిగిలేది తెగింపు
తెగించిన వాడికి

తెరలుండవు—మునుగు లుండవు
బెదిరింపు లున్నంతకాలం

భయం కాలుస్తూనే వుంటుంది
ఎదురొమ్ము నిలబెట్టినప్పుడు
కళ్ళెరుపు ప్రకటించినప్పుడు
భయముండదు—బెదురడ్డు
అందుకే

తల పైకెత్తి సూటిగా చూడు

ఛాతీ పొంగించి పిడికిళ్ళు బిగపట్టు

- బైరవయ్య

ఇద్దరూ టిఫిన్ తీసుకొంటూ, అతని పసి ఓరగా చూస్తూ, కబుర్లు చెప్పకోవడం మొదలుపెట్టారు. అతడు మధ్య మధ్యలో వీరి వైపు చూస్తున్నాడు.

కాలేజీ ప్రైము అయిపోయిందని తొంగ రగా టిఫిన్ ముగించి మళ్ళీ రేపు వచ్చి అతనిని చూడవచ్చు అని యిద్దరూ వెడబా మని లేచారు.

“ఏమండీ” అన్న పిలుపుకి యిద్దరూ తలెత్తి చూశారు. ఎదురుగా అతను. ఇద్దరి గుండెలూ పేగంగా కొట్టుకున్నాయి.

ఏమిటన్నట్టు చూశారెద్దరూ అతనివైపు.
“మూడు రోజుల నుంచి చూస్తున్నాను. మీరు టిఫిన్ తిన్నాక పేట్లల్లో చేతులు కడగటం ఏమీ బాగుండ లేదండీ. పేం సింకులు ఎందుకు పెట్టించాం. మీలాంటి చదువుకున్న వాళ్ళే యిలా చేస్తే ఎలాగ. పేట్లు తీసుకువెళ్ళే బాయిస్ కి కష్టం. అయినా పేట్లల్లో చేతులు కడిగితే బిల్లంకా డర్టీగా తయారవుతుంది. పెద్ద పెద్ద హోటల్ లో అలా కడక్కూడదండీ. ఈ విషయం చెప్పడామనే యిందాకటి నుండి చూస్తున్నాను. రేవటి నుండి దయచేసి సింకుల్లో చెయ్యి కడుక్కోండి” చెప్పేసి వెళ్ళిపోయాడతను.

మాట రాక నిలబడిపోయా రిద్దరూ.★